

[Hans Jacob Sørensen.]

Situation, saaledes som den laa i Ojeblikket, og fra alle Sider erkendte man, at den for Statens Vedkommende maatte siges at være af en saadan Karakter, at der er al mulig Grund til at optræde med Varsomhed, thi hver eneste Udgift, ud over hvad der hidtil har været paa Statens Budget, kan kun effektueres ved Gennemførelsen af yderligere Skatter og i det store og hele Ekstraskatter.

Vi mener, at dette i høj Grad opfordrer Rigsdagen til at gøre sig Stillingen klar. Vi staar i den Situation, at der søges gennemført Skatteforslag til et Beløb af 67 Mill. Kr., men samtidig har vort Partis ærede Ordfører under Skattelovforhandlingerne paapeget, at selv om dette Beløb blev bevilget, saa vilde det delvise Bortfald af den Skattelettelse, som i indeværende Finansaar er ydet Landbrugerne for Ejendomsskatternes Vedkommende, bevirke, at Landbrugerne i det kommende Finansaar vilde faa en Forøgelse af Ejendomsskatterne paa 15 Mill. Kr. Jeg mener, at det var med Rette, vort Partis Ordfører henviste til en Klaring af dette Spørgsmaal, om det er rimeligt, at vi tilrettelægger vore Forhold saaledes, at Landboden faar en forøget Skattebyrde alene paa Landbrugsejendomme paa 15 Mill. Kr., medens de, der har faste Indtægter, nemlig Tjenestemændene, faar en Lønningsforhøjelse paa 3½ Mill. Kr. Vi mener, at Spørgsmaalet i og for sig er nemt at klare, thi griber vi Tingene an paa den Maade, er det saa urimeligt, som vel tænkes kan; jeg tror ogsaa, som jeg sagde ved første Behandling, at hvis den højtærede Finansminister havde sagt Tjenestemændene, hvorledes Tingene laa — og han havde blot behøvet at holde den samme Tale for dem, som han holdt her i Folketinget, da Skatteforslagene blev fremsat og var til første Behandling —, vilde Flertallet af Tjenestemændene ganske sikkert have erkendt, at de ikke kunde stille noget Krav om Lønforhøjelse paa indeværende Tidspunkt. Og jeg tror, de vilde have været endnu mere villige til at erkende det i Dag, da de ser, at det, der for dem betyder en Lønforhøjelse paa 3½ Mill. Kr., modsvares af og indgaar som en Del i de foreslaaede Ekstraskatter.

Vi har stillet et Ændringsforslag, som jeg anbefaler til alle ærede Medlemmers Velvilje. Vi siger, at der paa nuværende Tidspunkt ikke kan være Tale om nogen Lønforhøjelse i Form af Reguleringstillæg, men samtidig med, at jeg henstiller til ærede Medlemmer at vise Velvilje og stemme for vort Ændringsforslag, tillader jeg mig

at sige til alle de Medlemmer, der stemmer imod det, at de ved at tiltræde Forhøjelsen af Lønningsbudgettet stiller sig i den Situation at skulle gennemføre de nødvendige Foranstaltninger til Dækning af det Beløb, der her er Tale om. Jeg sigter her til en Udtalelse af Ordføreren for Det konservative Folkeparti (Drachmann) under Skattelovforhandlingerne forleden Dag, hvori han gav Tilsagn om at ville fremme de indirekte Skatteforforslag, men jeg hørte ikke noget om, at det ærede Medlem ogsaa vilde være med til at skaffe det til Veje, som eventuelt derudover skulde bruges. Derimod lagde jeg meget nøje Mærke til, at da det direkte Skattelovforslag kom til Behandling, udtalte Ordføreren for Det konservative Folkeparti, Partiets Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at Partiet ikke paa nogen Maade vilde være med til at forøge de direkte Skatter. I Dag staar det ærede Medlem Hr. Parkov, det ærede Medlem Hr. Bouet og det ærede Medlem Hr. Vesterager, for at bruge en konservativ Vending, i „Trekanten“, de foreslaar sammen med de to Regeringspartier en reel Forhøjelse af Statens Lønningsbudget paa 3½ Mill. Kr., og jeg maa sige, de Herrer kan ikke staa der, samtidig med at det ærede Medlem Hr. Drachmann og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller optræder mod nye Skatteforhøjelser, for saa faar deres Stilling for meget Præget af at være taktisk og agitationsmæssigt valgt, og det ved jeg i hvert Tilfælde om det ærede Medlem Hr. Parkov, at det er en Stilling, han ikke ynder at indtage. Jeg beder derfor om, at vi ved den Forhandling, der nu finder Sted om dette Forslag, maa faa en Klaring af, hvorledes Det konservative Folkepartis Stilling egentlig er — paa den ene Side tiltrædende Udgiftsforøgelse og paa den anden Side varende for sig og sigende: Vi vil ikke være med til Skatteforhøjelser! Begge Stillinger kan ikke indtages, uden at Det konservative Folkeparti anbringer sig, som jeg sagde, ude i en Taktikkens og Agitationens Politik, der er for let gennemskuelig, og som selvfølgelig ogsaa vil give Bagslag over for Partiet.

Vi stiller vort Ændringsforslag, ikke blot af Hensyn til den finansielle Situation, som Staten befinder sig i, men ogsaa fordi, som jeg paapegede det ved Forslagets første Behandling, man i Erhvervslivet staar overfor saa store Vanskeligheder, som man gør. Jeg pegede paa det mest ulykkelige, men ogsaa mest talende Udtryk, der er for Stillingen i Erhvervslivet, det meget store Antal arbejdsløse. Jeg tillod mig at hen-